ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 22.8.2005
COM(2005) 381 τελικό

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, την Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία, ορισμένων εγγράφων ως ισοδυνάμων προς τις εθνικές τους θεωρήσεις προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από τα κράτη μέλη ορισμένων τίτλων διαμονής που εκδίδονται από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους.

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η αμοιβαία αναγνώριση των ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδουν άλλα κράτη μέλη είναι μία από τις βασικές αρχές που υποστηρίζουν τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ο στόχος που επιδιώκεται με αυτή την αρχή είναι να μπορεί ο υπήκοος τρίτης χώρας, κάτοχος ορισμένων εγγράφων που εκδίδει κράτος μέλος το οποίο συμμετέχει πλήρως στον κοινό χώρο, να εισέρχεται ή/και να κυκλοφορεί ελεύθερα εντός του κοινού αυτού χώρου χωρίς να υποβάλλεται σε επιπρόσθετες απαιτήσεις. Προϋποθέσεις για την επιτυχή υλοποίηση αυτής της αρχής είναι η ύπαρξη εμπιστοσύνης μεταξύ των εταίρων όσον αφορά την ασφάλεια των εγγράφων, και επαρκώς ενδελεχής έλεγχος των προσώπων βάσει κοινών κριτηρίων και διαδικασιών προκειμένου να αποφευχθεί οποιοσδήποτε κίνδυνος συνδέεται με την κινητικότητα αυτής της κατηγορίας ατόμων.

Το σημερινό «κεκτημένο» του Σένγκεν καθιερώνει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης μιας ομοιόμορφης θεώρησης (άρθρο 10 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ενώσεως Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, στο εξής «σύμβαση Σένγκεν»)[1], όπως επιβεβαιώνεται με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001[2] όπου ορίζεται ότι θεώρηση που εκδίδεται από κράτος μέλος του Σένγκεν ισχύει και για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων άλλου κράτους μέλους του Σένγκεν για σύντομη διαμονή ή προκειμένου για διέλευση μέσω του εδάφους του. Οι ισχύουσες σήμερα διατάξεις του Σένγκεν (άρθρα 18 και 21 της σύμβασης εφαρμογής του Σένγκεν) προβλέπουν επίσης σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης θεωρήσεων διαμονής μακράς διαρκείας και τίτλων διαμονής που εκδίδονται από κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν. Αυτό το σύστημα αμοιβαίας αναγνώρισης καλύπτει τη διέλευση (άρθρο 18) και τη σύντομη διαμονή (άρθρο 21).

Όσον αφορά τα νέα κράτη μέλη, η λεγόμενη «διαδικασία εφαρμογής του Σένγκεν σε δύο φάσεις» που προβλέπεται στα άρθρο 3 της πράξης προσχώρησης, αφήνει να εννοηθεί σχετικά με τις διατάξεις περί θεωρήσεων ότι, αν και τα κράτη μέλη πρέπει, ήδη από την ημερομηνία της προσχώρησης, να εφαρμόζουν τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 και να υπάγουν σε υποχρέωση θεώρησης τους υπηκόους τρίτων χωρών που εντάσσονται στον κατάλογο του παραρτήματος 1, εντούτοις πρέπει να εκδίδουν τις εθνικές θεωρήσεις μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου περί της πλήρους ενσωμάτωσής του στον χώρο του Σένγκεν.

Ο ορισμός της θεώρησης Σένγκεν στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 αποκλείει την δυνατότητα να αναγνωριστεί ως ισοδύναμη προς εθνική θεώρηση εκδιδόμενη από κράτος που δεν είναι πλήρως ενταγμένο στον κοινό χώρο μια θεώρηση συντόμης διαμονής εκδιδόμενη από κράτος που εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, έτσι ώστε το πρώτο κράτος μέλος να μη δύναται, βάσει αυτής της έλλειψης ισοδυναμίας, να επιτρέπει τη διέλευση και τη διαμονή στο έδαφός του υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται

---

1 ΕΕ L 239 της 22.09.2000, σ. 19

2 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1, κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 851/2005, ΕΕ L 141 της 04.6.2005, σ. 3.

στην υποχρέωση θεώρησης αλλά να απαιτεί επίσης και την εθνική του θεώρηση. Επί πλέον, ο κανονισμός δεν προβλέπει ισοδύναμο καθεστώς για τους τίτλους διαμονής και τις θεωρήσεις.

Εξάλλου, οι κανόνες του Σένγκεν σχετικά με την αναγνώριση που εφαρμόζονται για τους σκοπούς διέλευσης και σύντομης διαμονής δεν εφαρμόζονται από την ημερομηνία προσχώρησης στις σχέσεις μεταξύ παλαιών και νέων κρατών μελών. Κατά συνέπεια, τα νέα κράτη μέλη υπόκεινται από την προσχώρηση στην υποχρέωση έκδοσης εθνικών θεωρήσεων για είσοδο στο έδαφός τους και διέλευση από αυτό σε υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στη υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001, έστω και αν τα ενδιαφερόμενα άτομα κατέχουν τίτλο διαμονής ή θεώρηση για τον χώρο του Σένγκεν ή αν είναι κάτοχοι εθνικής θεώρησης μακράς διαμονής που έχει εκδοθεί από κράτος Σένγκεν.

Αν και οι διατάξεις του «κεκτημένου του Σένγκεν» για τα εξωτερικά σύνορα, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 5 παρ. 3 της σύμβασης Σένγκεν, εντάσσονται στην κατηγορία των διατάξεων Σένγκεν τις οποίες πρέπει να εφαρμόζουν από την προσχώρησή τους και μετά τα νέα κράτη μέλη στις σχέσεις μεταξύ τους και τις σχέσεις μεταξύ νέων και παλαιών κρατών μελών[3], αυτό δεν σημαίνει, από μόνο του, καθεστώς υποχρεωτικής αμοιβαίας αναγνώρισης τίτλων διαμονής προκειμένου για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων, δεδομένου ότι ένα απαραίτητο βασικό στοιχείο για αυτό το καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισης – δηλ. ο κατάλογος των τίτλων διαμονής τον οποίο αφορά και τον οποίο περιλαμβάνει το παράρτημα XI του κοινού εγχειριδίου – έχει σκόπιμα και ρητά αποκλειστεί από την κατηγορία I (διατάξεις ισχύουσες άμα τη προσχωρήσει). Αυτό συμβαδίζει πλήρως με το γεγονός ότι όλες οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν που καθιερώνουν καθεστώς αμοιβαίας αναγνώρισης εγγράφων (θεωρήσεων, τίτλων διαμονής κλπ.) έχουν συμπεριληφθεί στην κατηγορία II (διατάξεις ισχύουσες μετά από ημερομηνία που θα οριστεί από το Συμβούλιο). Το άρθρο 5 παρ. 3 ορίζει περιορισμένο αριθμό προϋποθέσεων εισόδου που πρέπει να ελέγχονται.

Κατά τον ίδιο τρόπο, το άρθρο 5 παρ. 1 παραθέτει τις προϋποθέσεις για την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, χωρίς να καθιερώνει την αμοιβαία αναγνώριση θεώρησης για διαμονή συντόμου διαρκείας. Το άρθρο 5 παρ. 1 στηρίζεται στο σύστημα υποχρεωτικής αμοιβαίας αναγνώρισης θεώρησης συντόμου διαρκείας που καθιερώνεται με το άρθρο 10 της σύμβασης του Σένγκεν. Το ίδιο άρθρο 5 παρ. 1, που εφαρμόζεται επίσης στα νέα κράτη μέλη από την ημερομηνία της προσχώρησης, δεν υπάγει τα παλαιά κράτη μέλη Σένγκεν στην υποχρέωση αναγνώρισης θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από νέα κράτη μέλη, ούτε υπάγει τα νέα κράτη μέλη στην υποχρέωση αναγνώρισης θεωρήσεων Σένγκεν.

Εξάλλου, το άρθρο 5 παρ. 3 εφαρμόζεται μόνο για υπηκόους τρίτης χώρας κατόχους τίτλου διαμονής που επιθυμούν να διέλθουν από το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να επιστρέψουν στον τόπο διαμονής τους· δεν εφαρμόζεται για τα άτομα που επιθυμούν να διέλθουν από το έδαφος κράτους μέλους προκειμένου να ταξιδέψουν από το κράτος μέλος διαμονής προς τρίτη χώρα. Ούτε η διευκόλυνση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παρ. 3 εφαρμόζεται για τους κατόχους θεωρήσεων συντόμου διαμονής. Έτσι, η διάταξη αυτή δεν συνιστά την κατάλληλη λύση στα περισσότερα των προβλημάτων που περιγράφονται πιο πάνω.

---

[3] Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 3, "Επιτρέπεται η διέλευση ξένων που είναι κάτοχοι άδειας διαμονής … που έχει χορηγήσει ένα από τα μέρη …, εκτός και αν έχουν καταχωρηθεί στον εθνικό πίνακα των ανεπιθύμητων του συμβαλλόμενου μέρους, στα εξωτερικά σύνορα του οποίου παρουσιάζονται."

Πριν από την προσχώρησή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μερικά νέα κράτη μέλη, λόγω της γεωγραφικής τους θέσης επί των κυρίων αξόνων διέλευσης, αναγνώριζαν στην πράξη τις ομοιόμορφες θεωρήσεις συντόμου διαμονής, τις θεωρήσεις μακράς διαμονής και τους τίτλους διαμονής που εξέδιδαν τα κράτη Σένγκεν για λόγους διέλευσης ή/και συντόμης διαμονής ως ισοδύναμες προς τις δικές τους εθνικές θεωρήσεις. Η αναγνώριση αυτών των εγγράφων γινόταν βάσει διμερών συμφωνιών που είχαν συναφθεί μεταξύ των νέων κρατών μελών και τρίτων χωρών ή βάσει μονομερών εθνικών αποφάσεων[4]. Τα νέα κράτη μέλη υπέδειξαν τις διοικητικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν μετά την προσχώρησή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την αντικατάσταση της ισχύουσας πρακτικής της αναγνώρισης από το νέο καθεστώς που απαιτεί να εκδίδουν εθνικές θεωρήσεις διέλευσης ή συντόμου διαμονής στους υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους θεωρήσεων ή τίτλων διαμονής Σένγκεν ή εθνικής θεώρησης μακράς διαμονής που έχει εκδοθεί από χώρα του Σένγκεν. Ειδικότερα, τόνισαν τη δημιουργία σημαντικού επιπρόσθετου διοικητικού φόρτου για τις πρεσβείες και τα προξενικά γραφεία τους στα κράτη μέλη. Υπογράμμισαν ότι τα άτομα τα οποία αφορούν αυτές οι διευκολύνσεις δεν αντιπροσωπεύουν κανένα κίνδυνο για τα νέα κράτη μέλη δεδομένου ότι έχουν υποβληθεί σε διάφορους αυστηρούς ελέγχους και επαληθεύσεις από τα κράτη Σένγκεν πριν τους εκδοθούν θεωρήσεις ή τίτλοι διαμονής Σένγκεν, ή οι εθνικές θεωρήσεις.

Επί πλέον, οι ισχύοντες κανόνες δεν επιτρέπουν στις χώρες Σένγκεν να αναγνωρίζουν τους τίτλους διαμονής τρίτων χωρών, όπως οι τίτλοι διαμονής που εκδίδονται από την Ελβετία ή το Λίχτενσταϊν, προκειμένου για διέλευση ή σύντομη διαμονή στο έδαφος του Σένγκεν. Αυτό σημαίνει ότι υπήκοοι τρίτων χωρών, κάτοχοι τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από την Ελβετία ή το Λίχτενσταϊν, οι οποίοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης, πρέπει να υποβάλουν αίτηση για θεώρηση όταν διέρχονται από τον κοινό χώρο κατά την επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής τους. Δεδομένης της σημαντικής εποχιακής κινητικότητας (δηλ. της περιόδου των καλοκαιρινών διακοπών), οι προξενικές υπηρεσίες ορισμένων κρατών μελών στην Ελβετία και το Λίχτενσταϊν – χώρες τις οποίες αφορούν ιδιαίτερα αυτές οι μετακινήσεις λόγω της γεωγραφικής τους θέσης – αντιμετωπίζουν σοβαρό διοικητικό βάρος λόγω της ανάγκης να εκδίδονται εγκαίρως οι απαιτούμενες θεωρήσεις κατά τις εν λόγω περιόδους. Σύμφωνα με έρευνα του Κεντρικού Ληξιαρχείου Αλλοδαπών της Ελβετίας, τον Απρίλιο 2003, ο αριθμός των εμπλεκομένων σε αυτή την εποχιακή διακίνηση έφθανε τα 514.250 άτομα. Το ίδιο φαινόμενο σημειώνεται επίσης όσον αφορά τη διέλευση των κατόχων τίτλων διαμονής που εκδίδονται από το Λίχτενσταϊν, αν και σε αυτή την περίπτωση ο αριθμός των εμπλεκομένων είναι μικρότερος[5].

---

[4] Για παράδειγμα, στις διμερείς συμφωνίες που υπεγράφησαν διαδοχικά από την Πολωνία με την Ουκρανία, τη Λευκορωσία και τη Ρωσία, υπάρχει διάταξη που επιτρέπει στους υπηκόους αυτών των χωρών, κατόχους θεωρήσεων ή τίτλων διαμονής Σένγκεν να διέρχονται μέσω Πολωνίας χωρίς να απαιτείται η κατοχή πολωνικής θεώρησης διέλευσης. Για τη Σλοβενία, η νομική βάση για την αναγνώριση τέτοιου εγγράφου προκειμένου για διέλευση και σύντομο διαμονή έχει πάρει τη μορφή κυβερνητικής απόφασης βάσει άτυπων διμερών συμφωνιών με την Τουρκία, την ΠΓΔΜ, την Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τη Σερβία-Μαυροβούνιο και τη Ρωσσία. Η Ουγγαρία έχει υπογράψει διμερείς συμφωνίες με τη Σερβία-Μαυροβούνιο και την Ουκρανία, οι οποίες περιέχουν παρόμοιες διατάξεις.

[5] Μετά από ένα πρώτο γύρο συζητήσεων επί του ζητήματος αυτού στην σχετική ομάδα εργασίας του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη προσπάθησαν να επιλύσουν το πρόβλημα εντός του πλαισίου των υφιστάμενων διατάξεων για τις θεωρήσεις διέλευσης (κοινές προξενικές οδηγίες, σημείο 1.2.1.2), κάνοντας χρήση της δυνατότητας να εκδίδονται θεωρήσεις διέλευσης με μακρά περίοδο ισχύος (ένα έως δύο έτη) που θα επιτρέπουν περισσότερες της μίας διελεύσεις. Εντούτοις, αυτή η πρακτική ρύθμιση δεν κατέληξε σε επαρκώς κατάλληλη λύση. Ειδικότερα, δεν εφαρμόστηκε κατά τρόπο συστηματικό και συνεπής από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και το αποτέλεσμα της όσον αφορά τη μείωση του συνολικού αριθμού αιτήσεων για θεωρήσεις ήταν περιορισμένο. Στην πράξη οι ενδιαφερόμενοι μετακινούνται κατ' αρχήν μία φορά το έτος, και η θεώρηση διέλευσης πολλαπλών

Όσον αφορά τις ελβετικές αρχές, με νόμο που τέθηκε σε ισχύ τον Ιούλιο 2000, εξαιρούν πλέον από την υποχρέωση θεώρησης τους κατόχους τίτλων διαμονής που εκδίδονται από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η μονομερής αναγνώριση από την Ελβετία τίτλων διαμονής εκδιδόμενων από κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ισοδυνάμων των εθνικών θεωρήσεων καλύπτει τους λόγους διέλευσης και συντόμου διαμονής. Μακροπρόθεσμα, το θέμα της αναγνώρισης του ελβετικού τίτλου διαμονής θα επιλυθεί με τη συμφωνία που υπεγράφη στις 25/10/2004 ενόψει της σύνδεσης της Ελβετίας με το κεκτημένο του Σένγκεν. Εντούτοις, η υπογραφή και στη συνέχεια η κύρωση θα απαιτήσουν κάποιο χρόνο. Εξάλλου, πρέπει να διενεργηθεί αξιολόγηση όλων των αναγκαίων προϋποθέσεων για την εφαρμογή της συμφωνίας, πριν μπορέσει η Ελβετία να συμμετάσχει πλήρως στο κεκτημένο του Σένγκεν. Το σημερινό πρόβλημα πάντως χρειάζεται ταχεία επίλυση προς το συμφέρον των κρατών μελών.

Ελλείψει ειδικών διατάξεων στο «κεκτημένο» που να επιτρέπουν θετική απάντηση στα τιθέντα θέματα, και προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ανάγκη να εξευρεθεί κατάλληλη λύση για τα κράτη μέλη, η Επιτροπή εξέτασε την πιθανότητα θέσπισης ενός ειδικού συστήματος βασιζόμενου σε προσέγγιση μονομερούς αναγνώρισης.

2. ΔΥΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Για να αντιμετωπιστούν καταστάσεις ως οι ανωτέρω, η Επιτροπή αναζήτησε κατάλληλη λύση που θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο ασφάλειας και θα αποφεύγει την υπονόμευση βασικών αρχών και της ομαλής λειτουργίας του χώρου Σένγκεν.

Έτσι, με το παρόν κείμενο προτείνονται δύο πράξεις:

Όσον αφορά τα νέα κράτη μέλη, μια απόφαση του ΕΚ και του Συμβουλίου για την καθιέρωση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στην μονομερή αναγνώριση από τα νέα κράτη μέλη, κατά τη μεταβατική περίοδο, ορισμένων εγγράφων που εκδίδουν τα κράτη Σένγκεν, καθώς και για την πρόβλεψη της δυνατότητας επέκτασης του καθεστώτος αναγνώρισης ώστε να περιλαμβάνει έγγραφα εκδιδόμενα από άλλα νέα κράτη μέλη *(στοιχείο 2.1)*.

Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:

- τις ειδικές ανάγκες των νέων κρατών μελών στον χώρο των θεωρήσεων κατά τη μεταβατική περίοδο μέχρι την πλήρη ένταξή τους στον χώρο Σένγκεν, οπότε θα ισχύσουν για αυτά οι κανόνες περί αμοιβαίας αναγνώρισης που προβλέπονται στο κεκτημένο,

- τους αυστηρούς ελέγχους και αξιολογήσεις στους οποίους υπόκεινται οι υπήκοοι τρίτων χωρών πριν από την έκδοση εγγράφων Σένγκεν ή εθνικών εγγράφων από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών,

- τον χαμηλό δείκτη κινδύνου που αντιπροσωπεύει αυτή η κατηγορία προσώπων για τα νέα κράτη μέλη·

Όσον αφορά τους τίτλους διαμονής που εκδίδονται από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν, μια απόφαση του ΕΚ και του Συμβουλίου για την καθιέρωση απλουστευμένου καθεστώτος για

εισόδων δεν αποτελεί το καταλληλότερο μέσο για να διευκολύνει την μετακίνησή τους. Λόγω της διάρκειας των ελβετικών τίτλων διαμονής, η ισχύς των οποίων περιορίζεται σε ένα έτος με δυνατότητα ανανέωσης, οι επί τόπου προξενικές αρχές δεν μπορούσαν να εκδώσουν θεωρήσεις διέλευσης μακροτέρας περιόδου ισχύος. Σύμφωνα με την αποκτηθείσα πείρα, τα κράτη μέλη τάχθηκαν υπέρ μιας μακροπρόθεσμης λύσης για το εν λόγω ζήτημα, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι για την απλούστευση δεν συνιστούν κίνδυνο δεδομένου ότι διαμένουν και εργάζονται νομίμως στην Ελβετία και το Λίχτενστάιν.

τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση ορισμένων τίτλων διαμονής εκδιδόμενων από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν ως ισοδύναμων προς θεωρήσεις εκδιδόμενες από τα κράτη μέλη προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους (*(στοιχείο 2.2)*.

Προκειμένου να οριστεί το εν λόγω ειδικό καθεστώς, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:

- τις χρόνιες διοικητικές δυσχέρειες που πρόβαλαν ορισμένες προξενικές υπηρεσίες των κρατών μελών στην Ελβετία και το Λίχτενσταϊν σχετικά με την έκδοση θεωρήσεων σε υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νόμιμα στις χώρες αυτές,

- τον χαμηλό δείκτη κινδύνου που διατρέχουν τα κράτη μέλη από τη διέλευση μέσω του εδάφους τους των κατόχων τίτλων διαμονής που έχουν εκδοθεί από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν.

2005/0158 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, την Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία, ορισμένων εγγράφων ως ισοδυνάμων προς τις εθνικές τους θεωρήσεις προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 2,

Την πρόταση της Επιτροπής [6],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003, τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004 υποχρεούνται, από την ημερομηνία αυτή, να υποβάλλουν στην υποχρέωση θεώρησης τους υπηκόους τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή[7].

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003, οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν για τους όρους και τα κριτήρια έκδοσης ομοιόμορφων θεωρήσεων συντόμου διαμονής καθώς και οι διατάξεις για την αμοιβαία αναγνώριση θεωρήσεων και την ισοδυναμία μεταξύ τίτλων διαμονής και θεωρήσεων εφαρμόζονται στα νέα κράτη μέλη μόνο μετά τη θέσπιση απόφασης του Συμβουλίου προς τούτο. Εντούτοις, είναι δεσμευτικές για αυτά τα κράτη μέλη από την ημερομηνία της προσχώρησης.

(3) Τα νέα κράτη μέλη υποχρεούνται συνεπώς να εκδίδουν εθνικές θεωρήσεις εισόδου ή διέλευσης από το έδαφός τους σε υπηκόους τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι ομοιόμορφης θεώρησης ή θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας τίτλου διαμονής

---

[6] ΕΕ C […], […], σ.[…].

[7] ΕΕ L 81, 21.3.2001, σ.1 Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 851/2005 (ΕΕ L 141, 04.06.2005, σ. 3).

που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν ή παρομοίου εγγράφου που έχει εκδοθεί από άλλο νέο κράτος μέλος.

(4) Οι κάτοχοι εγγράφων που έχουν εκδοθεί από κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν καθώς και από νέα κράτη μέλη δεν αντιπροσωπεύουν κανένα κίνδυνο για τα νέα κράτη μέλη εφόσον έχουν υποβληθεί σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους από άλλα κράτη μέλη. Για να αποφευχθεί η επιβολή αδικαιολόγητου επιπρόσθετου διοικητικού φόρτου στα νέα κράτη μέλη, πρέπει να θεσπιστούν κοινοί κανόνες που θα επιτρέπουν στα νέα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν μονομερώς αυτά τα έγγραφα ως ισοδύναμα προς την εθνική τους θεώρηση και να καθιερώνουν απλουστευμένο καθεστώς για τους ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βάσει αυτής της μονομερούς ισοδυναμίας.

(5) Οι κοινοί κανόνες πρέπει να ισχύσουν για μεταβατική περίοδο μέχρι ημερομηνία που θα καθοριστεί σε απόφαση του Συμβουλίου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της πράξης προσχώρησης του 2003.

(6) Η αναγνώριση εγγράφου πρέπει να περιορίζεται στον σκοπό της διέλευσης από το έδαφος ενός ή περισσοτέρων νέων κρατών μελών, και να μη θίγει τη δυνατότητα των νέων κρατών μελών να εκδίδουν εθνικές θεωρήσεις για διαμονή συντόμου διαρκείας. Η συμμετοχή στο κοινό σύστημα πρέπει να είναι προαιρετική, χωρίς να επιβάλλονται επιπρόσθετες υποχρεώσεις στα νέα κράτη μέλη σε σχέση με αυτές που ορίζονται στην πράξη προσχώρησης του 2003.

(7) Οι κοινοί κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται σε ομοιόμορφες θεωρήσεις συντόμου διαμονής, θεωρήσεις μακράς διαμονής και τίτλους διαμονής εκδιδόμενους από τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, καθώς και σε θεωρήσεις συντόμου διαμονής, θεωρήσεις μακράς διαμονής και τίτλους διαμονής εκδιδόμενους από τα άλλα νέα κράτη μέλη.

(8) Πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις εισόδου που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα[8], που υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 (στο εξής «σύμβαση Σένγκεν»), με εξαίρεση το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β), εφόσον η παρούσα απόφαση καθιερώνει καθεστώς μονομερούς αναγνώρισης μεταξύ των εθνικών θεωρήσεων διέλευσης που εκδίδει νέο κράτος μέλος και ορισμένων εγγράφων που εκδίδουν τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, καθώς και παρομοίων εγγράφων εκδιδόμενων από άλλα νέα κράτη μέλη.

(9) Επειδή ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, και συγκεκριμένα η καθιέρωση καθεστώτος μονομερούς αναγνώρισης εκ μέρους των νέων κρατών μελών, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κρατη μέλη και συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να προβεί στη θέσπιση μέτρων, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό, η απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

---

[8] ΕΕ L 239, 22.09.2000, σ. 19

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Με την παρούσα απόφαση καθιερώνεται απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βάσει του οποίου επιτρέπεται στην Τσεχική Δημοκρατία, την Κύπρο, την Εσθονία, την Ουγγαρία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία, τη Σλοβακία (στο εξής «νέα κράτη μέλη») να αναγνωρίζουν μονομερώς ως ισοδύναμα προς τις εθνικές θεωρήσεις για τους σκοπούς της διέλευσης, ορισμένα έγγραφα εκδιδόμενα από τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν και έγγραφα εκδιδόμενα από άλλα νέα κράτη μέλη σε υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001.

Άρθρο 2

1. Ένα νέο κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει ως ισοδύναμα προς την εθνική του θεώρηση για τους σκοπούς της διέλευσης των συνόρων τα εξής έγγραφα που εκδίδονται από τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, ανεξάρτητα από την υπηκοότητα του κατόχου τους:

(i) «ομοιόμορφη θεώρηση», όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν,

(ii) «θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας», όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν,

(iii) «τίτλος διαμονής», όπως περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV της κοινής προξενικής εγκυκλίου.

2. Αν νέο κράτος μέλος αποφασίσει να θέσει σε εφαρμογή την παρούσα απόφαση, αναγνωρίζει όλα τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 εκδιδόμενα από κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, ανεξάρτητα από το κράτος που έχει εκδώσει το έγγραφο.

Άρθρο 3

Ένα νέο κράτος μέλος που εφαρμόζει το άρθρο 2 μπορεί εξ άλλου να αναγνωρίζει εθνικές θεωρήσεις συντόμου διαμονής, θεωρήσεις για διαμονή μακράς διάρκειας και τίτλους διαμονής που εκδίδονται από ένα ή περισσότερα άλλα νέα κράτη μέλη ως ισοδύναμους προς την εθνική του θεώρηση προκειμένου για διέλευση.

Τα έγγραφα που εκδίδονται από τα νέα κράτη μέλη και αναγνωρίζονται δυνάμει της παρούσας απόφασης περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν έγγραφα ως ισοδύναμα προς τις εθνικές τους θεωρήσεις προκειμένου για διέλευση μόνο αν η διάρκεια της διέλευσης του υπηκόου τρίτης χώρας από το έδαφος του νέου κράτους μέλους ή των νέων κρατών μελών δεν υπερβαίνει τις πέντε ημέρες.

Η περίοδος ισχύος των εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 καλύπτει τη διάρκεια της διέλευσης.

Ομοιόμορφη θεώρηση μίας μόνο εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους που εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν ισχύει για τη διέλευση, κατά την επιστροφή του κατόχου της, από το έδαφος του ιδίου ή των ιδίων νέων κρατών μελών.

Άρθρο 5

Τα νέα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, εντός 10 εργασίμων ημερών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασής, αν προτίθενται ή όχι να την εφαρμόσουν.

Η Επιτροπή δημοσιεύει την ανακοίνωση εκ μέρους των νέων κρατών μελών στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εφαρμόζεται μέχρι την ημερομηνία που θα οριστεί από το Συμβούλιο σε απόφαση δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, την Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος εγγράφων εκδιδόμενων από τα νέα κράτη μέλη

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεωρήσεις

- **Vízum k pobytu do 90 dnů** – (*Θεώρηση συντόμου διαμονής*)
- **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – (*θεώρηση εκδιδόμενη ενόψει απόκτησης τίτλου διαμονής)*
- **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας*)
- **Diplomatické vízum** – *(διπλωματική θεώρηση)*
- **Zvláštní vízum** – *(ειδική θεώρηση)*
- **Vízum za účelem strpění VS** – *(θεώρηση που χορηγεί ειδική άδεια παραμονής)*
- **Vstupní vízum VV** – *(θεώρηση εισόδου)*
- **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*θεώρηση για σκοπούς προσωρινής προστασίας)*

Τίτλοι διαμονής

- **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** *(τίτλος διαμονής για αλλοδαπούς)*[9]
  - Τίτλος διαμονής μακράς διαρκείας (ισχύει μέχρι την ημερομηνία λήξεως – κατ' ανώτατο όριο 1 έτος· δυνατή η παράταση)
  - Τίτλος μόνιμης διαμονής (εκδίδεται για αλλοδαπούς που διαμένουν στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας για διάστημα μεγαλύτερο των 10 ετών. Η χρονική προϋπόθεση δεν ισχύει αν ο αλλοδαπός είναι στενό μέλος της οικογένειας Τσέχου πολίτη (οικογενειακή επανένωση), ή αν ο αλλοδαπός έχει διαμείνει στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας για διάστημα μεγαλύτερο των 8 ετών και πληρούνται επιπρόσθετες προϋποθέσεις που ορίζονται από τον νόμο (άρθρο 66 του τσεχικού νόμου περί αλλοδαπών αριθ. 326/1999 Col.)

ΚΥΠΡΟΣ

Θεωρήσεις

- **Θεωρήσεις διέλευσης αεροδρομίων**
- **Θεωρήσεις διέλευσης**
- **Θεωρήσεις ταξιδίου** (απλή είσοδος, διπλή είσοδος, πολλαπλή είσοδος)

Τίτλοι διαμονής

- **Άδεια προσωρινής διαμονής** (απασχόληση, επισκέπτες, σπουδαστές)
- **Άδεια εισόδου** (απασχόληση, σπουδαστές))

---

[9] Ίδιος τύπος εγγράφου για όλες τις παραλλαγές με την ισχύ αναφερόμενη επί αυτοκόλλητης ετικέτας.

– **Άδεια μετανάστευσης** (μόνιμη διαμονή)

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΕΤΟΝΙΑΣ

Θεωρήσεις

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*θεώρηση συντόμου διαμονής*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας*)

Τίτλοι διαμονής

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*τίτλος μόνιμης διαμονής*) [10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*τίτλος προσωρινής διαμονής – η ισχύς κυμαίνεται μεταξύ 6 μηνών και 10 ετών)*

– **Uzturēšanās atļauja** *(τίτλος διαμονής)*[11]

  – **Termiņa** *(τίτλος προσωρινής διαμονής - η ισχύς κυμαίνεται μεταξύ 6 μηνών και 10 ετών)*

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** *(άδεια μόνιμης διαμονής)*

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ

Θεωρήσεις

– **Trumpalaikė viza** (*θεώρηση συντόμου διαμονής)*

– **Ilgalaikė viza** (*θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας*)

Τίτλοι διαμονής

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** *(τίτλος προσωρινής διαμονής - η ισχύς κυμαίνεται μεταξύ 1 έτους και 5 ετών)*

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** *(τίτλος μόνιμης διαμονής)*

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Θεωρήσεις

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*θεώρηση συντόμου διαμονής*)

– **Tartózkodási vízum** *(θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας)*

Τίτλοι διαμονής

– **Tartózkodási engedély** *(Τίτλος διαμονής - η ισχύς κυμαίνεται μεταξύ ενός και 4 ετών· δυνατή η παράταση)*

– **Letelepedési engedély** *(Τίτλος εγκατάστασης – δίνει στον κάτοχο το δικαίωμα διαμονής στην Ουγγαρία επί αόριστο χρόνο – πενταετής ισχύς του εγγράφου)*

– **Bevándorlási engedély** *(άδεια μετανάστευσης)*[12]

---

[10] Εκδοθείσα προ της 1ης Μαΐου 2004

[11] Εκδοθείσα μετά την 1η Μαΐου 2004

ΜΑΛΤΑ

Θεωρήσεις

– **Θεωρήσεις διέλευσης αεροδρομίων**

– **Θεωρήσεις διέλευσης** (δεν υπερβαίνει τις 5 ημέρες)

– **Θεωρήσεις συντόμου διαμονής ή θεωρήσεις ταξιδίου** (θεωρήσεις μίας ή πολλαπλών εισόδων)

– **Θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας** (*δίνει στους υπηκόους τρίτων χωρών που επιθυμούν να εισέλθουν στο έδαφος της Μάλτας για λόγους άλλους από την μετανάστευση το δικαίωμα επίσκεψης όχι μεγαλύτερης των 90 ημερών*)

– **Ομαδικές θεωρήσεις** (διαμονή έως 30 ημέρες)

ΠΟΛΩΝΙΑ

Θεωρήσεις

– **Wiza wjazdowa** (θεώρηση εισόδου, διαμονή συνήθως έως 2 εβδομάδες, ισχύς μέχρι ένα έτος)

– **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (θεώρηση συντόμου διαμονής, διαμονή έως τρεις μήνες, ανώτατη ισχύς μέχρι 5 έτη, αλλά συνήθως μέχρι ένα έτος)

– **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (Θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας διαμονή έως ένα έτος, ανώτατη ισχύς μέχρι 5 έτη, αλλά συνήθως μέχρι ένα έτος)

– **Wiza dyplomatyczna** (Διπλωματική θεώρηση, διαμονή έως τρεις μήνες εντός εξαμήνου, ανώτατη ισχύς μέχρι 5 έτη, αλλά συνήθως μέχρι 6 μήνες)

– **Wiza sluzbowa** (Υπηρεσιακή θεώρηση, διαμονή έως τρεις μήνες εντός εξαμήνου, ανώτατη ισχύς μέχρι 5 έτη, αλλά συνήθως μέχρι 6 μήνες)

– **Wiza kurierska** (Θεώρηση για διπλωματικό ταχυδρομείο, ισχύει μέχρι 6 μήνες)

Τίτλοι διαμονής

– **Karta pobytu** (Κάρτα μόνιμης διαμονής, σειρά 'PL', εκδίδεται από την 1η Ιουλίου 2001, με ισχύ μέχρι 10 έτη, για αλλοδαπούς που έχουν αποκτήσει άδεια προσωρινής διαμονής, άδεια μόνιμης διαμονής, καθεστώς πρόσφυγα, συγκαταβατική διαμονή)

– **Karta stalego pobytu** (Κάρτα μόνιμης διαμονής, σειρά 'XS', εκδίδεται πριν από την 30ή Ιουνίου 2001 για αλλοδαπούς που έχουν αποκτήσει άδεια μόνιμης διαμονής ισχύει για 10 έτη·η τελευταία κάρτα αυτής της έκδοσης ισχύει έως τις 29 Ιουνίου 2011)

– **Legitymacja dyplomatyczna** (Διπλωματική κάρτα, μπεζ, εκδιδόμενη για διαπιστευμένους πρέσβεις και μέλη των διπλωματικών αποστολών)

– **Legitymacja konsularna** (zielona) (Προξενική κάρτα – πράσινη, εκδιδόμενη για τους επικεφαλής των προξενικών υπηρεσιών και μέλη του προξενικού προσωπικού)

---

[12] Αυτός ο τίτλος δεν εκδίδεται πλέον μετά την 1η Ιανουαρίου 2002, αλλά οι εκδοθέντες ενωρίτερα τίτλοι ισχύουν ακόμα. Οι εν προκειμένω αλλοδαπό έχουν δελτίο ταυτότητας

– **Legitymacja sluzbowa** (Υπηρεσιακή κάρτα, εκδιδόμενη για μέλη του διοικητικού, τεχνικού και υπηρεσιακού προσωπικού των αποστολών)

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Θεωρήσεις

– **Vizum za vstop** *(θεώρηση εισόδου)*

– **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(θεώρηση συντόμου διαμονής)*

– **Vizum za daljše bivanje D** – *(θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας)*

Τίτλοι διαμονής

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** (*Τίτλος μόνιμης διαμονής*)

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*Τίτλος προσωρινής διαμονής - Ισχύει για ένα έτος κατ' ανώτατο όριο εκτός αν ορίζεται άλλως από τον σλοβενικό νόμο περί αλλοδαπών*)

ΣΛΟΒΑΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεωρήσεις

– **Krátkodobé vízum** *(θεώρηση συντόμου διαμονής)*

– **Dlhodobé vízum** *(θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας)*

Τίτλοι διαμονής

– **Prechodný pobyt** *(άδεια προσωρινής διαμονής - εκδίδεται για αλλοδαπούς που διαμένουν στη Σλοβακική Δημοκρατία, ισχύει για ένα έτος κατ΄ανώτατο όριο και η ανανέωσή της είναι δυνατή για 5 έτη κατ΄ανώτατο όριο)*

– **Trvalý pobyt** *(άδεια μόνιμης διαμονής – αρχικά ισχύει για τρία έτη και στη συνέχεια επ΄αόριστον)*

2005/0159 (COD)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από τα κράτη μέλη ορισμένων τίτλων διαμονής που εκδίδονται από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

Τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 2,

Την πρόταση της Επιτροπής [13],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ενώσεως Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα[14], που υπεγράφη στις 19 Ιουνίου 1990 (στο εξής «σύμβαση Σένγκεν»), προβλέπει ότι τίτλοι διαμονής εκδιδόμενοι από κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν αναγνωρίζονται αμοιβαία ως ισοδύναμοι προς ομοιόμορφη θεώρηση.

(2) Οι ισχύοντες κοινοτικοί κανόνες εντούτοις δεν προβλέπουν απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα σύμφωνα με το οποίο τίτλοι διαμονής εκδιδόμενοι από τρίτες χώρες αναγνωρίζονται ως ισοδύναμοι προς την ομοιόμορφη θεώρηση προκειμένου για τη διέλευση από τον κοινό χώρο ή για σύντομη διαμονή σε αυτόν.

(3) Υπήκοοι τρίτων χωρών κάτοχοι τίτλου διαμονής εκδοθέντος από την Ελβετία και υποκείμενοι στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή[15], πρέπει να υποβάλλουν αίτηση για θεώρηση όταν διέρχονται από τον κοινό χώρο κατά την επιστροφή προς την χώρα καταγωγής τους. Τα προξενικά γραφεία των κρατών μελών στην Ελβετία χρειάζεται

---

13 ΕΕ C […], […], σ.[…]

14 ΕΕ L 239, 22.9.2000, σ. 19

15 ΕΕ L 81, 21.3.2001, σ.1 Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 851/2005 (ΕΕ L 141, 04.06.2005, σ.3)

κατά συνέπεια να χειρίζονται μεγάλο αριθμό αιτήσεων για θεώρηση που υποβάλλονται από τους εν λόγω υπηκόους τρίτων χωρών. Παρόμοιες δυσχέρειες έχουν σημειωθεί όσον αφορά αιτήσεις για θεωρήσεις από κατόχους τίτλων διαμονής που έχουν εκδοθεί από το Λίχτενσταϊν.

(4) Ως αποτέλεσμα της σε δύο φάσεις εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν, απαιτείται τα νέα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα την 1η Μαΐου 2004 να εκδίδουν από την ημερομηνία αυτή εθνικές θεωρήσεις στους υπηκόους τρίτων χωρών, κατόχους τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν, εφόσον αυτοί υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου. Μερικά από τα νέα κράτη μέλη διατύπωσαν τις ανησυχίες τους ως προς τον επιπρόσθετο διοικητικό φόρτο που θα επέλθει στις προξενικές τους υπηρεσίες στην Ελβετία και το Λίχτενσταϊν.

(5) Δεν φαίνεται αναγκαίο για τα κράτη μέλη να απαιτήσουν από αυτή την κατηγορία προσώπων να έχουν στην κατοχή τους θεώρηση, δεδομένου ότι συνιστούν χαμηλό κίνδυνο λαθρομετανάστευσης για τα κράτη μέλη.

(6) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κατάσταση στις προξενικές υπηρεσίες στην Ελβετία και το Λίχτενσταϊν τόσο των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν όσο και των νέων κρατών μελών, πρέπει να καθιερωθεί ένα απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενο στη μονομερή αναγνώριση ορισμένων τίτλων διαμονής που εκδίδονται από τις αρχές της Ελβετίας και του Λίχτενσταϊν ως ισοδύναμων προς την ομοιόμορφη ή την εθνική τους θεώρηση.

(7) Η αναγνώριση πρέπει να περιορίζεται στους σκοπούς διέλευσης, χωρίς να θίγει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να εκδίδουν θεωρήσεις συντόμου διαμονής.

(8) Η εφαρμογή του καθεστώτος αναγνώρισης θα πρέπει να είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν και προαιρετική για τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την απόφαση …… κατά τη μεταβατική περίοδο μέχρι την ημερομηνία που θα πρέπει να ορίσει το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο της πράξης προσχώρησης του 2003.

(9) Πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις εισόδου που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της Σύμβασης Σένγκεν, με εξαίρεση το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β), εφόσον η παρούσα απόφαση καθιερώνει καθεστώς ισοδυναμίας μεταξύ της θεώρησης διελεύσεως και των τίτλων διαμονής που εκδίδει η Ελβετία και το Λίχτενσταϊν.

(10) Επειδή ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης επηρεάζει άμεσα το κοινοτικό κεκτημένο περί θεωρήσεων, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να προβεί στη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό, η απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

(11) Όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν και ως εκ τούτου εμπίπτει στον τομέα που ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[16].

(12) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση από το Συμβούλιο της παρούσας απόφασης και ως εκ τούτου δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Εντούτοις, επειδή η παρούσα απόφαση βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν δυνάμει του τίτλου IV του τρίτου μέρους της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου, αποφασίζει, εντός εξαμήνου αφότου το Συμβούλιο εκδώσει την παρούσα απόφαση, εάν θα την εφαρμόσει ή όχι στο εθνικό της δίκαιο.

(13) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι προσαρτημένο στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και συνεπώς το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(14) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, στο οποίο δεν συμμετέχει η Ιρλανδία σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 του πρωτοκόλλου για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι προσαρτημένο στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και συνεπώς η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Με την παρούσα απόφαση καθιερώνεται απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενο στη μονομερή αναγνώριση από τα κράτη μέλη των τίτλων διαμονής που έχουν εκδοθεί από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν σε υπηκόους τρίτων χωρών που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 ως ισοδυνάμων προς την ομοιόμορφη ή την εθνική τους θεώρηση για τους σκοπούς της διέλευσης.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν αναγνωρίζουν μονομερώς τους τίτλους διαμονής που εκδίδονται από την Ελβετία και το Λίχτενσταϊν οι οποίοι περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την απόφαση ….. για τη θέσπιση απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, την Λετονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία,

[16] ΕΕ L 176, 10.7.1999, σ.31.

ορισμένων εγγράφων ως ισοδυνάμων προς τις εθνικές τους θεωρήσεις προκειμένου για τη διέλευση από το έδαφός τους, μπορούν μονομερώς να αναγνωρίζουν τους τίτλους διαμονής που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης ως ισοδύναμους προς την εθνική τους θεώρηση διέλευσης μέχρι την ημερομηνία που θα πρέπει να ορίσει το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.

Άρθρο 3

Η διάρκεια της διέλευσης των υπηκόων τρίτης χώρας από το έδαφος κράτους μέλους ή κρατών μελών δεν υπερβαίνει τις 5 ημέρες.

Η περίοδος ισχύος των εγγράφων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα καλύπτει τη διάρκεια της διέλευσης.

Άρθρο 4

Τα νέα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, εντός 10 εργασίμων ημερών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, αν προτίθενται ή όχι να την εφαρμόσουν. Η Επιτροπή δημοσιεύει την ανακοίνωση εκ μέρους των νέων κρατών μελών στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Κατάλογος τίτλων διαμονής εκδιδόμενων από την Συνομοσπονδία της Ελβετίας και το Λίχτενσταϊν, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2

Α. ΤΙΤΛΟΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

– (Άδεια προσωρινής διαμονής τύπου Β. Εκδίδεται σε εκδοχές τριών ή τεσσάρων γλωσσών)

– (Γκρίζα)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

– (Άδεια μόνιμης διαμονής τύπου C) (Πράσινη)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Άδεια διαμονής τύπου Ci για τα μέλη της οικογένειας υπαλλήλων διακυβερνητικών οργανισμών και ξένων αντιπροσωπειών στη Συνομοσπονδία της Ελβετίας. Αφορά τον συνοδεύοντα σύντροφο και τα τέκνα έως 21 ετών) (Κόκκινη)

Β. ΤΙΤΛΟΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

– Jahresaufenthaltsbewilligung (Άδεια προσωρινής διαμονής)

– Niederlassungs bewilligung (Άδεια εγκατάστασης αορίστου χρόνου).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list

of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision